

Zopet korak naprej! Z izumom učenjaka dr. Bräunlich se je po dolgoletnih poizkusih posrečilo najti v sulfocinoleatu novo nad vse učinkovito sredstvo za odpravljanje zobnega kamna. Kakor je znano, se je odstranjeval zobni kamen doslej navadno mehaničnim potom, vendar se s tem ni mogla preprečiti njegova ponovna tvoritev. To zlo prepreči sedaj priljubljeni Sargov Kalodont, kateri vsebuje sulfocinoleat po dr. Bräunlichu. Z rednim negovanjem zob s Sargovim Kalodontom se kamen polagoma odstrani in prepreči tvoritev novih plasti brez vsake nevarnosti za občutljivo zobno sklenino. Sargov Kalodont izpolnjuje sedaj vse zahteve, katere stavi občinstvo ter zdravniki na idealno sredstvo za negovanje zob.

Obžalovanja vredni slučaj.

Hada obsodba izdelovalca vžigalnikov. V Mariboru v Kejzarjevi ulici je izsledila meseca aprila finančna oblast v kleti stanovanja sprevednika Alojza Šelika izdelovalnico na električni pogon za vžigalnike, katere je prodajal 1 komad po 20 Din. Našli so tudi dva zaboja vžigalnikov, ki sta bila pripravljena kot pošiljki za Beograd. Finančno ravnateljstvo v Ljubljani je kaznovalo Šelika na plačilo globe v znesku 75.360 Din in takse 5440 Din, v primeru neizpolnitosti pa na 3507 dni zapora.

Vlomilko v nabiralno puščico v celjski župnijski cerkvi je izsledil cerkovnik in jo predal stražniku. Gre za 35letno brezposelno služkinjo Alojzijo Flis od Sv. Lenarta nad Laškim. Obstoja sum, da je izmikala Flisova s ponarejenim ključem denar že dalje časa iz nabiralnika.

Vlom v blagajno zavarovalnice. V Ljubljani je bil izvršen v noči 26. junija t. l. drzen vlom v blagajno zavarovalnice »Jugoslavija« na Tyrševi cesti blizu kavarne »Evropa«. Vlomilec je prišel do železne blagajne z vitrihom, jo navrtal od zgoraj in odnesel 37.481 Din.

Divjaštvo divjega lovca. Dne 27. junija so našli v potoku Lanšica v Tržiču vsega razmesarjenega in še malo živega Janeza Megliča, 37letnega lov-

skega čuvaja pri veleindustriju Gasserju. Čuvaj je umrl, ne da bi se bil zavedel. Orožniki so koj prijeli divjega lovca Valentina Megliča, ki je krvavo dejanje priznal in vsebuje zapisnik naslednje izpovedi: Janez Meglič se je vračal proti večeru iz Tržiča domov v Mom. Med potjo se je oglašil v krčmi, kjer se mu je pridružil Valentin Meglič, s katerim sta bila v sovraštvu. Janez je namreč Valentina že večkrat zalotil na prepovedanih lovskih pohodih. Iz gostilne sta odšla skupaj, sta se prepirala med potjo in se zopet mirno pogovarjala. Pri Španovem mlinu je nenadoma zabodel Valentin Janeza z nožem v bok pod srce. Zabodeni je omahnil, a Valentin mu je prizadjal še 23 ran, ga je obdelal s kolom, dokler se je gibal in nato ga je zavlekel na pol v potok, kjer so ga našli. Vzrok tega groznega dejanja je brezmejno so-

Slovenci, poznate sv. Cirila in Metoda?

Po imenu že, toda po delovanju gotovo ne dovolj! Zato vsem priporočamo, da si nabavijo knjigo »Sv. Ciril in Metoda«, ki obsega 180 strani velikega formata in ima 42 slik, stane pa le 12 Din. Šole potrebujejo to knjigo, društva naj jo imajo na razpolago, cerkvene organizacije naj jo oddajajo od hiše do hiše! Gospodje duhovniki, moderna pridiga je — tisk, javno vas tu prosimo, da sodelujete! Vsak narodnjak, če je res narodnjak, naj kupi to knjigo! — Naročila sprejema

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

vraštvo. Zaklani ter ubiti lovski čuvaj je bil znan kot dobra duša in je skrbel za svojo že staro mater.

Pomočnik znanega belgijskega profesorja Piccarda Gosyns (levo zgoraj) pripravlja ponovni dvig v izredne zračne višine.

Kako prevažajo zlato po morju?

Z največjimi in najbolj hitrimi potniškimi parniki. Hitrost vožnje igra zelo veliko vlogo. Vsak potni dan pomeni zgubo obresti. Pri prevozu 20 milijonov dolarjev v zlato znaša zguba dnevno na obrestih 168.000 D. Ako dospe ladja z zlatom tovorom dopoldne v luko, zlato takoj izoči. Z ladjo pripeljana zlata mora biti do treh popoldne na banki, sicer gre zopet en obrestni dan v zgubo!

Nekaj o kanarčkih.

Tri stolet je minilo, odkar so prinesli kanarčka iz njegove prgotne domovine ob se-

Januš Golec:

26. nadaljevanje.

KRUCI

Ljudska povest po zgodovinskih virih.

Ko je zatonila 11. septembra 1709 vsled zmage znanega avstrijskega vojskovodje Evgena pri Malpaquetu zvezda vojne sreče Francozom, glavnim pomočnikom Krucev, je spoznal tudi drugi ter zadnji kralj Krucev Rakoči za dobro in potrebno, pogoditi se z avstrijskim cesarjem. On sam je sicer pobegnil vsled strahu pred avstrijsko osveto na Poljsko, pa Karoly, njegov zaveznik, se je odpovedal 30. aprila 1711 s svojimi trumami na Malenijski planjavi slovesno vstaji in prisegel zvestobo cesarju. Kruci so se razšli, madžarskih puntov in napadov na Slov. Štajersko je bilo takrat konec.

Kaj pa veržejski strelski stotnik Ropoša? Ali je zrl križem rok, kako so plenili oddelki divjih kručevskih band po Murskem polju in še celo dalje? Star je bil, da niti na konja ni več mogel in gluh, da ni eč dražil njegove hrabrosti ne veržejski boben in ne tromba. Veržejski strelci se za pravkar na kratko omenjene napade niti zmenili niso. Pred Veržejem so imeli Kruci nekako podedovan strah. Ogibali so se

ga in Veržejski so si mislili: Zakaj hoditi za druge in še celo za gospodo po kostanj v od Krucev razpihano žerjavico. Jeruzalemska zmagaja jih je dovolj naučila, kolike hvaležnosti sta zmožna gospod in kmet, ako se potegneta po tuji zaslugi iz nevarnosti!

»Hauptman« Ropoša je živel zadnja leta svojega življenja bolj sam zase. Dosegel je izredno starost. Ustno izročilo pravi o njegovih zadnjih trenutkih, da je umiral zelo težko. Blodil je zadnji čas neprestano o tistem nedolžnem otročičku, katerega je presekalo z žibelko vred na madžarskih tleh v Bakovcih na domu »Oberkruca« in na kol navlečenega Jurija Godrnja.

In Vida — veržejska junakinja in rešiteljica Murskega polja? Njej je postal po zmagi nad madžarskimi krvoloki vse na svetu hram žalostne Matere božje v Jeruzalemu. Svoje življenje je posvetila bogoljubnosti in dobroti med zatiranim kmečkim narodom. Radi turškega zlata in obširne posesti pri Jeruzalemu in po Murskem polju so trkali na duri njenega srca odlični plemenitniki brez uslišanja. Ostala je na straži od grobu svojega sinka, dokler tudi nje niso položili poleg njega k zadnjemu počitku pri glavnih vratih v cerkvi žalostne Matere božje v Jeruzalemu.